

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 10561 af 26/01/2009 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 15-09 om tabt arbejdsfortjeneste - barn - hospital - overarbejde - kompensation

---

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500170-08

Ankestyrelsens principafgørelse 15-09 om tabt arbejdsfortjeneste - barn - hospital - overarbejde - kompensation

Resume:

En far kunne ydes tabt arbejdsfortjeneste svarende til hans normale arbejdstid, selvom den var mere end 37 timer om ugen.

Hensigten med servicelovens bestemmelse om tabt arbejdsfortjeneste var, at der skulle ydes fuld kompensation for tabt arbejdsfortjeneste og udgangspunktet for udmålingen var, at familien skulle have det samme beløb til rådighed at leve for som tidligere.

Det var dokumenteret, at faderens arbejdstider siden ansættelsen i 2003, fast havde ligget væsentligt over de normale 37 timer om ugen.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 42

Sagsfremstilling:

En far blev bevilliget tabt arbejdsfortjeneste med 37 timer per uge i forbindelse med sin datters hospitalsophold. Kommunen vurderede, at det ikke var muligt i henhold til loven at bevillige tabt arbejdsfortjeneste med mere, selvom faderens arbejdsgiver havde dokumenteret overarbejde i en periode på 10,49 timer pr. dag.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse, da nævnet fandt, at faderen var berettiget til tabt arbejdsfortjeneste svarende til det reelle indtægtstab i den aktuelle periode. Nævnet vurderede, at den tabte arbejdsfortjeneste skulle beregnes ud fra hans normale arbejdstider og ikke svarende til en almindelig arbejdsuge på 37 timer.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen var det anført, at kommunen ikke fandt, at nævnets afgørelse harmonerede med Ankestyrelsens tidligere praksis på området.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der var hjemmel i servicelovens § 42 til at yde erstatning for tabt arbejdsfortjeneste udover en ugentlig arbejdstid på 37 timer.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der efter servicelovens § 42 kunne ydes hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, svarende til den normale arbejdstid, selvom den var mere end 37 timer om ugen.

Hensigten med servicelovens § 42 var, at der skulle ydes fuld kompensation for tabt arbejdsfortjeneste og udgangspunktet ved hjælpens udmåling var, at en familie skulle have det samme beløb til rådighed at leve for som tidligere.

Ved afgørelsen lagde Ankestyrelsen vægt på, at faderens arbejdstider siden ansættelsen i 2003 havde ligget væsentligt over de normale 37 timer om ugen.

Ankestyrelsen fandt ikke, at servicelovens § 42 kunne give mulighed for alene at yde hjælp til tabt arbejdsfortjeneste til en arbejdsuge på 37 timer, når det konkret var dokumenteret, at den normale arbejdstid var længere.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at hensigten med servicelovens § 42 var, at der skulle ydes fuld kompensation for tabt arbejdsfortjeneste. Ankestyrelsen havde endvidere lagt vægt på, at det ikke fremgik af hverken ordlyden af servicelovens § 42, bekendtgørelsen om tilskud til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom, eller af vejledningen om særlig støtte til børn og unge og deres familier, at tabt arbejdsfortjeneste alene ville kunne ydes svarende til en arbejdsuge på 37 timer.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at Ankestyrelsens tidligere Principafgørelser C-49-02 og O-93-88 ikke skulle forstås således, at der ikke kunne ydes hjælp til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i mere end 37 timer, når dette var konkret begrundet.

Principafgørelse C-49-02 tog primært stilling til den situation, at begge forældre samtidig ønskede hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, og hvor den ene forælder modtog fuld lønkomensation svarende til 37 timer pr. uge. Ankestyrelsen tog stilling til, at forældrene kunne dele dækningen af den tabte arbejdsfortjeneste, men at der i dette tilfælde højst kunne ydes hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste for 37 timer pr. uge for forældrene tilsammen.

I Principafgørelse O-93-88 tog Ankestyrelsen stilling til, at der kunne ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med bijob, hvis dette arbejde var fast, uanset om det lå udover den normale arbejdstids længde inden for det pågældende arbejdsområde. Ankestyrelsen tog således stilling til, at der var hjemmel i den daværende bistandslov til at yde erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ud over de 39 timer, som var normal arbejdstid.

Ankestyrelsen vurderede derfor, at den tabte arbejdsfortjeneste skulle beregnes ud fra faderens normale arbejdstider i perioden og ikke svarende til en almindelig arbejdsuge på 37 timer.

Faderen havde således ret til tabt arbejdsfortjeneste udover 37 timer svarende til hans normale arbejdstid i perioden.

Ankestyrelsen fandt dog, at der ikke kunne ydes kompensation for arbejdstid, som ville være i strid med anden lovgivning, herunder arbejdstidsdirektivet.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.